

פ:

עין משפט
נר מצוה

נח א מ"י פט"ו מהלכות
אבות העומתה הלב
ח:
נב ב מ"י פט"ו וס"ג
מהלכות דורש סמג
עש"י מנן שט"ע י"ד פ'
קטן ספק (א) (נ"י) אבות
העומתה מהלכות אבות
ט:
נב ב מ"י פט"ו מהלכות
אבות העומתה הלב (א)
(נ"י) מ"י פט"ו מהלכות
פיה הלב טז:
נד ד מ"י פט"ו מהלכות
פיה הלב טז:

רבינו גרשום

[illegible]

דמיוניו לזה מטוסים מה
 סוגה בדו כרשיו בן יעקב
 לישראל (כלומר) וספינת
 סא אף לן כד ברש
 שמואל לישראל ספינת
 סאס וחולדה אף בו
 שמו לישראל אף נגעה אף
 לן נגעה לישראל ספינת
 אהרן. כדא לכאוב הא אף
 יצו כן (ולא שני) בין
 אסור לסמכות: אלוהות
 הנהיגה מנורה אלו
 מצאה מכוסה. כלומר
 ללוהות לן שן משה.
 שן שרד לן כל
 ששאוהו הן אף נחש
 דברין נמלאל כלומר
 אמרין כל הסורעים אים
 נחשין במי חולדה אים
 אף החולדה אף שנת
 אים [מפני] ספינת
 שעת: שתייה וספל
 ופה משהא לחור הכלי
 הוה לזה ששאוהו
 וספל מן ששאוהו
 וספלי רבתיים שן חיים
 אף ששהא אים חיים
 אף לחן מן הוהש
 ופי ששהא ששהא ואנו
 וקאר: נרן נמלאל אומר
 אים הנחש ששאוהו
 סוסל ספינת
 אפר רביאל מה טעם

אולי יציל ויחיה אחרים
 פן ברחיק אחריו דלא נפל
 ה' הספק מהבן אלה מלחם
 הור וספיקו עמוד אלל
 ש' ברח"י נפל ספיקו עמוד
 אחריו עמוד הוא. (ב) אולי
 ל' דחם עמוד נפלה עם
 הנפול והיו ברח"י.

הכל שותמין פרק ראשון חולין

התם האכתא גמירי לה מסורה. מימה דמשמע הכא דהא דמערין ספק עומאה ברה"ר מסורה גמירין לה 'יוקשה דצרכין' מזירי (מיר נ. וס) מן אמר להם אחד ראיתי א' מכם שנטמא (ב) שניה מביאין קרבן עומאה וקרנן עורה ופרץ צמרא

דהני 3' נזירס וזן דקאי גצייזו היר
 תחלמא וזהו ליה ספק עומאה ברה"ר
 וספקי טעור אלא ליה לסת להציא כלל
 קרבן עומאה אלא קרבן טערה ומשני
 לאומר דלתי עומאה שטוקה ביניס
 ואומתי מלי מירך דהשחא הוה ליה
 ספק עומאה ברה"י וזהו ליה ודלי
 טעמא כדמוכח גריס דר"י (דף 3: ו)
 גבי מקוה שנמדד וגמלא חסר דקאמר
 ר' שמעון ברה"י תולין ופריך הש"ס
 אמאי מסוטה גמרינן לה אחמי תולין
 ואם קן תרתייהו ליתו קרבן עומאה
 ואלא קרבן טערה כמו מעיקרל דס"ד
 דהוי רה"ר דפריך דליתיה קרבן טערה
 אלא ודלי היינו טעמא דלי מיימו
 עומאה גרידא ליה ור"ה
 תמוס ללא ילפינן ממוטה אלא דבר
 שיכול להיות כמו סוטה חיה ודלי
 דלא נטמאו שניהם אבל מעיקרל דס"ד
 דהוי רה"ר ינחל דמיית עניהם קרבן
 טערה אל"פ שדליא חלחל מין נטמא
 דללא מסוטה גמרינן ליה אלא מטהרינן
 ליה מנח דמוקמינן כל חד וחד בחוקה
 טערה וי"ל דמסוטה גמרינן לטעור
 ברה"ר היכא דליחל חוקה לטערה כי
 דהיא דמקוה שנמדד וגמלא חסר

דליכא חוקה לטוהרה דאי משום העמד המקוה בחוקת שלם אדרביי
העמד טמא על חוקוה ומטוהר ר' שמעון בריה"ר משום דגמרינן
במסכתא והשתא דבעי למימר דלא מוקמינן בפיסור אחזקתא כמו
במסכתא ואפליי ביחא דלחזקא חוקה יליפין מקטוה ויביא דלא אפשר
למליף מקטוה כי היחא דשני נזירי (ד.ף. ט.) לא טוהר מספק מח
חוקה והיחא פרכא דהתם הוי לפי המסקנא דהכא דלזילין בחר
חוקה וכן דבר שאין בו דעת לשלל דהוי ספקו טוהר דיליפין חזקתא
לגלגל היחא דליכא חוקה כי היחא (פסחים פ"ג מ"ח) דמיקון משום
הבדל העיקר דמטוהר דני מליך משום דלא בו דעת לשלל מקטוה
סמוך מיעוטא לחוקה ויחא ליה פלגא ופלגא בדאמרינן ביבמות (דף
ק"א) ואם חזמר ומקטוה היכי מליף והא קטוה איה לא חזקת
טוהרה וי"ל כיון דקטוה לא ונאמרה וי' גרביס לגבר ואמרה על
חזקתא ולא חזמר כל ספק טומאה בריה"ר מנא לו דטמא היחא
דלחזקא חוקה טוהרה אי מקטוה לא אמרע לא חוקה וי"ל דגמרינן
שפיר מקטוה דעשה הכבוד כודאי ולא מוקמינן לה אחזקתא דאע"ג
דלחזרע לא חזקתא מ"מ אי מוקמינן לה אחזקתא לא איה לא ליתוס
ואי טמאה והא דאמרינן בפרק כסם (פסות נט.) וזהו דליצטריך
לפליי בריה"ר ספקו טמא ה"מ למימר דלצטריך לטומאה בריה"ר
דליכא חוקה דטוהרה: **טמאה שאני אוהב** ר' פירוש גסה' הנלוות
בזרים יומא (דף ג.) ובזרי פרכ היסן (פסח כ"א) היינו קודם שריפת
היו מביאין בו לפי שכל מעשה בכלי גללים בלי אכזס לא אדמה א
פרכא המביא לו חרס למטאה (מנחות) בכל מקדשין ואפליי בכלי גלל
דלא א"ר כלום חרס בדאמרינן בפ"ק דשבת (דף ט"ז:) וכן (דף ט"ז) וכן
(דף ט"ז) גבי קרדוס שאכד בביית ואפליי בפ"ק דנדה (דף ז.) גבי ככר

והנה ודפסתי משום דגורו על ספק כלים המנאליס אבל על ספק
אפשר לכבר ליופל אלא אם קנ נגע למדך טמא שייך למלוח בלדס
על בהאי דכסיי הדס (לקט פו.) רדוב מיעוקט ומנפחן לפי מה
שנתן לו לפי שהיה חושש שאלו יעמא התינוק את העיסה: **א** יבא
הואיל והפריס מהן לשמות הרי נעשית בהן מלאכה ונפסלו וכשמקיא
הבונה לא לומר דאי קרס קידוש איירי מפלי משום דלא הו מים חיים א
כדפריס כקוטרים בלשון אור ואי אחר קידוש איירי ונקט מעמא משום
דקובעמי כי בילה והוא לאריה שיעור ודלא כי אליעזר דפרכי המצוננו
וכבר י"ל אליעזר דר' אליעזר נמי איירי בה שהוא מוסיקי אף העכבר ה"י
בשעיה כמו שאמר ר' אליעזר אלא כשיטה (ו) ומפלי משום משק פיי
שס משק פיו והשטה היו דומיא דירב בה על בליה דמפסלי מטעם
ההוא שפיראין פין פסלין נמי טמא חמין דן המולדע שפירא **א** מקיאר ר'
ההא אף העכבר לבדכי ר"א משום דר' אליעזר שפירא הוא: **א** שירד
נמי קמי פסולת ותימה שלא הביא כאן המהנה ושם נראה ליה להביא
קמן ועת' דבמהנה נמי כרישא נמי פסולה ובבמהא קמי כרישא טמא
מטעמיין אי נמי לפי שהפסול בא מחמת טמא קמי כרישא
טמא אבל כרישא הללויה טבורה ועוד כי חילוק בין מי טמא
בין מי טהור כדפריס דר' אליעזר נמי איירי בה שהוא מוסיקי אף העכבר ה"י

חוששין שמא במקום נקב נקב אמר ליה מ
קא מדרית איסורא לסכנתא סכנה שאני א"ל
רבא מאי שנא ספק סכנתא לחומרא ספק
איסורא נמי לחומרא א"ל אביי ולא שאני
בין איסורא לסכנתא והא א"ל¹⁶ ספק טומאה
ברדה¹⁷ ר' ספיקו טהור ואלו ספק מימ מגולין
אסורין א"ל התם¹⁸ הלכתא גמירי לה
ממסוטה מה סוטה ברה¹⁹ אף טומאה ברה²⁰
מתיב רב שימי²¹ שרין בפי חולדה וחולדה
מהלכת על גבי ככרות של תרומה ספק
נגע ספק לא נגע ספיקו טהור ואילו ספק
מימ מגולין אסורין התם נמי הלכתא גמירי
ללה מוטטה מה סוטה דבר שיש בה דעת
לישאל אף האב נמי דבר שיש בו דעת
לישאל אמר רב אשי ת"ש²² צלוחית
שהניחה מגולה ובא ומצאה מכוסה טמאה
שאיני אומר אדם טמא נכנס לשם וכיסה
הניחה מכוסה ובא ומצאה מגולה אם יכולה
חולדה לשתות ממנה או נחש לדברי
רבן גמליאל יאו שירד בה מה בלילה
פסולה ואמר רבי יהושע בן לוי מל טעם
מפני

מטמאין אפילו במשא: עטא
לקרוע דאס אל מעשיה במת
אס יוכל חורבן לעשות מ
אין פוסקין בני חטאת חור
גמליאל אומר אף הגשם ד
לשמות הרי נעשה בכן מ
הראשונות דמי חטאת נעמל
(דף ע"ב.) ואית דתני טעמא
מיס חיים אל כלי שמה
בכלי אחר קודם קידוש וז
לשום. שאין תלוי בזה
אף הכנסת כמחלה: או שציר
פסולה. דלאו מיס חיים
ואינה מעמאה אחריני: ו
לא הישטין שמה אדם

(פסוק נט. וס) דלעטערין טוטע לטער ברה"ר דלי מלך
 דלעטערין ערעמעה ברה"י אפילו שכל דליתא חוקה דטרי
 ברה"ב. פירט גס הלכות אד"א פאר מעשה פאר בכל
 (סא.) הייט קודש שריפת הפער דקמן בתפסת פרה
 גלים כלי אבנים כלי אדמה אכל לאחר שריפת הפער היו
 כל מקדש ואפילו בכלי גללים כלי אבנים כלי אדמה מ
 דלשבת (דף נח: פ.) **שחנ"א** אומר אדם וכו'. דלדכל
 ק"ל דודר (דף ט.) גני כר המנוח על גבי ידך מלין
 ים הנמלכה אכל על ספק אוכלים לא גזרי ועוד י"ל דהה
 טמא שייך לתלות בלדס טבור שנטלה במחיון שלא טממ
 ניקוחו ממשיך למי מה שפירש ר"מ עממין וקשה ו
 נקוח לא העיקר: **אם** יצירה השמות. פירוש בק
 והן מלכה ופסלו ובשקלאה פוסלת הלשונות וקשה ו
 משום דלא היו מים חיים אל כלי שיחא חיות בכלי שלא
 וסו אריי ונקט עמלה משום לא כמו שפירש סמי קר
 כר' אליעזר דפרק המעורב (נחיש ס.) דלמר אר שמי
 וסו ומוקף אל העבר ה"ג מפני בתפסתא וטעמא
 (ג) ומפסלי משום משקה פיו המעורב במים ולכן אם יגירג
 על גליה דמפסלי משום מעורבות: **א"ל** נחש דדבר
 נלד משום איהא מיקאה"ל ר"ל אומר אף הנחש מפני שהוא
 יעורר שמותיו הוא: **א"ל** שרד בו ב"ב פיהא ספורה. צריכה
 משנה ושם נחש לא להביא ברייתא שפירש בה שאני
 ובצרייתא קמי ברישא טמא משום דליכא למ"ד צפרק
 וסו עוממה קמי ברישא טמא ועוד משום דגס הללל
 יס חילוק צין מי חטאת שנטמאו למי חטאת שנספלו

נָקַב וְאֶסְוֹר מֵשׁוֹס סִכְנָה נִפְשׁוֹט¹⁶:
וּר: דְּחִמְרָה לְקַן: **סַפֵּק מִים מְגִילִין**:
 שֶׁהָאֵם מֵהֵן נִגַּשׁ סַפֵּק אִלּוּ שֶׁהָאֵם וְקִימָהּ
מוֹסְטֵס: דְּבִרֵּי¹⁷ דְּסַפֵּק טַעוֹר וְגִמְרָה
 הַכְּמוּס הוּא דִּקְהָא בְּרֵיהּ¹⁸ לְחֹמְרָה
 אֲזִילִין וְכַל סַפֵּק דְּאִסְוֹרָה נִמְי לְחֹמְרָה
 בְּעִין לְמַלּוֹל שֶׁמָּה יִעֲזֹר: **הוּא מוֹסְטֵס**:
 שְׂקִינָה אִלּוּ בְּצִלָּה אֵל חֲסִמָּה עִם
 פְּלוּי וְסַמְרָה¹⁹ (אֶסְוִיבִי) דְּעוֹמְמָה ד'
 פַּעֲמִים אֶחָד לְבַעַל כִּי שֶׁנֶּאֱסָרָה עֲלֵיו
 בְּסִמְרָה וְזוֹ עַד שִׁבְדָּקוּהָ הֵמִים וְכַל
 סִמְרָה אֵינָה אֲלֵא בְּרֵיהּ²⁰ וְהֵמִים הוּא
 דְּאֶסְוִיבִי דְּחִמְרָה מִסְפִּיקָא אֲלֵא בְּרֵיהּ²¹
 שְׂרִיף לְדָלוּ סִמְרָה אֲלֵא וְעוֹמְמָה
 מֵהֵם גִּמְרִין דְּעוֹמְמָה שְׂרִיף רַחֲמָנָא:
שֶׁר: מַח: **סַפֵּק טַעוֹר**: הֵמִים הֵמִים
 דְּחִמְרָה: **סַפֵּק מִים מְגִילִין**: וְאֲזִילִין בְּרֵיהּ²²
 וְאֲזִילִין סַפֵּק גִּמְרִין טַעוֹר אֲלֵמָה אֲזִילִין

הגהות הב"ח

(א) תום ד"ה תסס
וכי' תסס שנטמא
ואיני יודע איזה מכס
שניהם: (ב) ד"ה תס
יכולה וכו' אלף כשישנה
היינו משקין דמיפסלי
משום משקה:

מוסף רע"י

הלכתא גמירי לה
מסורה. דעבור, דכל
אסור ספק טומאה מהתם
נפק, דאסור לה קרא
בלשון טומאה, ונפסרה
ורבא נטמאה, מגד לך
הטעם שעל הפסק אסור,
מכל אלה דן לשון
לשמה ספק. וידין
מה סוטה ברה"י. שהרי
לן סמריה ברה"י, אף
טומאה ספק בשן אינה
אלא ברה"י. שם וכענין
דמסרה.

שימה מקובצת

6 מִשֹּׁמֵר סִכְנַת נַפְשׁוֹת אֶם
 הִיָּה בְּמִקְוֵם מְגֻלָּה. הִסְדִּי:
 וְנִסְתַּרְתָּה כְּתֵב לִפְנֵי
 וְנִסְתַּרְתָּה. **7** וְשֶׁלֹּא
 זֶה וְכִי מִה מַּלְאָכָה שִׁיכָא
 בְּשִׁתֵּי הַיָּמָה לִפְנֵי שֶׁרִי
 קִדְּם: **8** אִי יִמֵּי מִמְלָה
 בְּהִיאָה אֲחֻת קִסְרִי מִן
 יִמֵּי. גִּבִּי לְשׁוֹן הָרִאשִׁי
 יִדֵּל כִּי הִיא הַזְּנוּיָה
 שְׂדֵדוֹת בִּהִי רִאשִׁי:
9 טַעַמָּא דְּרִי־יִהְיֶשֶׁע דִּאֲמַר
 אֲפָק בְּשִׁים מְקֻדְּשִׁין לֹא
 דִּקְלָא כְּשִׁים כְּמוֹ שֶׁאֲמַר
 ר' אֱלִיעֶזֶר אֵלֶּה כְּשִׁישְׁתָּה
 שְׁמוֹת מִסְקָה פְּרִי: